

הבנקים: חובות מסופקים, מי אחראי?

עברו רק 10 ימים מאז פירסם הבנק האחרון את תוצאות עסקיו ב-1988. העניין כבר נשכח. בסך הכל מיליארד דולר חובות מחוקים. כבר כתבו הכל, גם ניתחו.

בעוד חודש ייערך באוניברסיטת תל-אביב כנס שידון במאזני-הבנקים, ובזה נגמר העניין. סג'רנשיא האוניברסיטה של תל-אביב נידון למאסר על הונאת המוסד בכמה עשרות אלפי דולארים. אין שום קשר, אולי מלבד העובדה שהמקום שהקרישה העיתונות לעניינו של סג'רנשיא, גדול מהשטח שהקרישו העיתונים למחיקת החובות (מיליארד דולר). נמרד ונבדק. ואולי עוד משהו: הפרופסור נשפט ונידון. הבנקאים, לעומת זאת, העלו את שכם.

זוהי המגמה של המיספרים הגדולים. מיליארד זה הרבה מאד, משהו לא-נפתס. 25-30 אלף זו, נניח, מכונת חרשה. משהו בהחלט נתפס, וגם נוסע.

כל מה שהיה למפקח על הבנקים, הר"ר אמנון גולדשמידט (רווקא סימפאטי), לומר על מי שהוא מפקח עליהם: הפרשות של הבנקים הן יוצאות-דופן; אין ביטחון שלא יהיו משרבים נוספים; הפיקוח-על-הבנקים מכין הצעה לנוהל בנקאי תקין למתן אשראי. אני מציע לחזור ולקרוא את הדברים.

מסתבר שלא היה נוהל תקין. כל בנק ומנהליו נתנו הלוואות כראות-עיניהם, גם למי שהיה ביטחון שלא יחזיר. אגב, לפחות שלושה בנקים; מבין פושטי-הרגל, הם של הממשלה למעשה (פועלים, לאומי, מירוח).

בשבוע שעבר הגיש כונס-הנכסים הרישמי של בנק צפון-אמריקה השודר תביעה של 135 מיליון שקל נגד 24 נתבעים, מנהלים-לשעבר של הבנק. על מה? על הנזקים שנגרמו לבנק בידי הנתבעים (בין היתר — ארזון זוסמן, ג'ן נקש, יואל הרצוג, איריה גילדין, דויד גאון ומיליונרים אחרים), וחובות הבנק לנושיו. הנתבעים, מצידם, טוענים שהיה שם מחל של בנק ישראל.

ובכן מה דינם של מנהלי-בנקים שהעניקו אשראי לפי נוהל לא תקין, ושגרמו לאובדנו של מיליארד דולר? ניהשתם. הם ממשכים לנהל את הבנקים, וכאמור העלו את שכם. איש לא שאל מה שצריך היה לשאול. למה הם לא נותנים את הדין לשאלה זו? יש לי תשובה מוחצת: בגלל אותה סיבה שבגללה אין איש יוצא להפגין כאשר מעלים ב-25% את מחירי הבנוני, הלחם, החשמל, הגבינות, העוף ועוד.

על-כך מספרים מעשה כאחד שנתן הלוואה של 1000 שקלים לחברו, בתנאי שזה יחזיר לו את הכסף בעשרה תשלומים של 100 שקלים בחודש. שאל המלווה את בנו של הלווה: תגיד, מה יהיה גובה התשלום החמישי? אמר הבן: לא יהיה כזה. שאל המלווה: איך זה? אמר הבן: אתה לא מכיר את אבא שלי?

ובא לחנייה גואל

מיפעל מרבבים, שבררר כלל עוסק ביצור אוטובוסים. מיתקן-חנייה אפשר לרכוש, וקרוב לוודאי יהיה גם אפשר לשכור. גם בארץ.

אבל המטרה היא אמריקה. בניו יורק כבר רואים כאלה, לפי שעה של יצרנים מקומיים.

המיתקן מופעל על-ידי מערכת הידראולית; אורכו 4.6 מטרים, רוחבו 2.7 מטרים וגובהו 3.6 מטרים.

יש שתי גירסות של הדרחניון. האחת, שמחירה 2000 דולר, המי חייבת הפעלה של בעלי-החניון, והשנייה, במחיר של 3000 דולר, שבה ניתן לחנות ללא סיוע. האמאכר שלי"מר, הכליבו די

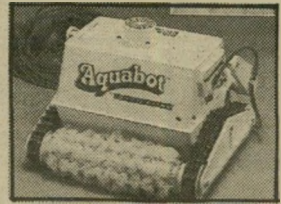
מכפיל החנייה האמריקאי 6950 דולר

פתאום, יהיה מקום. גם בתל-אביב. הוא עשוי גם לפתור את בעיית החנייה של ניויורק, למשל. כל מקומים המפתחים-יצרנים —

לעשירים באמת: חבוט לניקי הבריכה

מישהו טרח להעיר את אוניו שאני מקפח את בעלי-היכולת. חישתי ומצאתי. המוצר הבא מיועד בעיקר לבעלי בריכות פר-טיות. אלה, ואני מניח שהם רוב מיניינם של בעלי-הבריכות (לא להחליף בג'וקוז), הניצבים חסרי-אונים מול בעיית ניקוי-הבריכה. והנה, האמאכר שלי"מר מצא את הפיתרון: רובוט בעל הינע עצמי לניקי הבריכה.

רובוט מיוחד-במינו זה, המשרת את עצמו ובעליו, מצוייד בשישה מיקרו-שבכים (צ'יפים), בעלי 128 תנועות מתוכנתות מראש. הוא נע

מנקה הבריכה

1295 דולר. הודול 1795 דולר

אחורה, מטפס על קירות הבריכה וצוער על מדרגותיה. הוא מקרצף מיטשחיה, שואב ומסנן תוך שיפ-שוף, הברשה ומירוח במשך הלילה, והעיקר — ללא צורך ביד מכוונת ומדריכה, או פיקוח מכל סוג אחר. השנאי (טרנספורמטור) של הדי רובוט מפעיל אותו במתח של 24 וולט, כאשר בקצהו השני, התקע לשקע שבקיר חייב להיות מצוייד במתקן מאורק, כדי למנוע מכת-חשמל. כושר-היניקה ותנועת שתי המיברשות המקרצפות, העשויות מקצף פולימרי (אני חייב לתרגם במדויק), מובלות לאורכה ול-רוחבה של הבריכה ולאורך קיר רותיה, באמצעות זחלילי-גומי, הם מאפשרים גם עלייה במדרגות וטי פוס על קירות. כך כתוב. ותאמינו, זה מה שקורה.

הרובוט מסתובב בהגיעו לקיר המים, ומסוגל לנקות בריכה, ות-יה צורתה אשר תהיה. מערכת-הסינון המובנית (בילט-אין) מסי

נודע, מוכר גם הוא. מכפיל שטח חנייה, גם באמצעות הרואר. גם זה מופעל הידראולית. יתר הפר-טים הטכניים פחות חשובים. חשוב במיוחד המחיר. 6950 דולר. אם למפעל הישראלי יש משווק רזין, יהיה גם רווח נאה.

מכפיל החנייה הישראלי

3000 דולר

הונגרי, אמריקאי וישראלי נכגשו

לא בדיחה. מעשה שהיה. וטוב שהוא קורה.

היום 11-למני-הצהריים, חנכו שר-התחבורה ההונגרי ושגריר ארצות-הברית שם מכון-רישוי ישראלי.

מכון-רישוי ישראלי לרכב קומפיוטסט שנרכש על-ידי חברת מר-יגי האמריקאית, שהקימה שותפות עם חברת ממשלתית הונגרית פרמיוואת, מעתה יופעלו בהונגריה מכון ניס לרישוי ולבדיקה של רכב, המיוצרים בישראל. הבדיקה היא באמצעות מחשב, שהיא תוכנה שלו תורגמה מעברית ל-הונגרית ולאנגלית. בעל הרכב ההונגרי יקבל את דוח המחשב בהונגרית, כמוכר.

עכשיו צריך לומר גם כמה מילים על המשוועים לדבר. יונה בן-דודי הוא מפתח מי-תקן הבדיקה. החברה האמרי-קאלית היא בבעלות משקיעים יהודיים. המקשר בין השלושה הוא קובי דיין, שאינו דובר הונגרית. בעסקים, הוא אומר, היוזמה מדברת.

אגב, מתוכננת כבר הקמתם של מכונים דומים בפולין (דוח מחשב בפולנית) ובברית-ה-מועצות (ברוסית). ביאה לי-מדינות שזה עתה זנחו את בשיטת הזיכיונות, כשהאמרי-קאים שותפים בכל מכון.

לקת כל רבר, כולל עלים, חול, שיער, אצות, חלוקיאבן (אבנים), וחידקים (בקטריות במקור האני-גלי).

בניגוד למקיי-בריכות אחרים, לזה אין צורך במשאכה או בחיבור למסנן של הבריכה. הרובוט מנקה בריכות ששיטחו עד 250 מ"ר. שקית-סינון, העשויה מרקרון (סוג של פוליאסטר) לשימוש חוזר, ניתנת לכביסה, כלולה במחיר. הרובוט מצוייד גם בכבל מעיד-במים, באורך 16 מטרים. הרובוט מנקה מיטשח של כל בריכה. לא מומלץ לשימוש בעת שחיייה. בית הרובוט עשוי מפלסטיק קשיח, עמיד בפני חלודה.

גובהו של הרובוט — 22.5 ס"מ; רוחבו — 38.5 ס"מ; עומקו — 36 ס"מ, המישקל — 8.2 ק"ג. המחיר, הכולל אחריות בלתי-מוגבלת ודי-מי-משלוח: 1295 דולר.

תושב חוץ, עולה חדש וסתם בעלי-זכויות אינם חייבים במס. אורח ישראלי מן השורה, בעל בריכה, יכול לייבא את הרובוט לניקוי-הבריכה, ולא ברור אם יחייב במכס, במסי-חנייה, ואולי רק במע"ם. כסיפרי המכס, בסעיף ר"ב בוטים, הכוונה בעיקר לרובוט תע-שייתי שאינו חייב במכס.

מי שרשותו בריכה גדולה יוד-תר, יכול לרכוש את הגרסה הגדול-לה יותר של אותו רובוט, בעל אותן תכונות ואבזרים, במישקל של 11 ק"ג, ובמחיר של 1795 דולר, הכרי-לל מישלוח, וכמוכר אחריות בל-תי-מוגבלת.

אגב, על פי גודלו ומישקלו של הרובוט, בהחלט ניתן להכניסו ל-מיוורה. רעיון.

במדירה

(המשך מעמוד 7)

אותו, כשפתו הפרימיטיבית האופי-ינית: "לגמור עליו" שוטר אמיץ מנע זאת. הערבי ניצל מידי ההמון, נעצר כדין ויועמד למישפט, כיאה במדינת-חוק.

אולם יצחק שמיר לא הסתפק בכך. הוא אמר שצרכים לראוג לכך ששום ערבי כזה, לא ייצא שלם.

באזני אדם נורמלי, זוהי קריאה לרצח, למישפט-ליניץ.

כך הבינו זאת הכל. על כן מיהר יועצו של שמיר, אבי פזר, לפר-סם למחרת היום, "פירוש" — הכור-נה של שמיר היתה שהאיש יימסר לידי השילטונות.

אולם ההסבר אינו תואם את הד-ברים. ומכיוון ששמיר חזר כמעט מילולית על הקריאה שלו מלפני חמש שנים, אין מגוון מן המסקנה שזהו טיבועו וזהו גישתו: עין תחת עין, שן תחת שן.

האינתיפאדה לקראת

מרחץ דמים?

יש מידוך בין

החתייה להסדר

ובין התפוצצות הדם

אלה הם עריין סימנים ראשונים, כורדים. אין הם מעידים עריין על מגמה. אבל הם אותות-אזהרה. כמשך קרוב לשנה וחצי, שבהם נהרגו קרוב ל-500 פלסטינים, הצ-פחות או יותר על מי שמעת של אי-שימוש-בשק.

דם ברחובות. בשבועות האחרונים נסדקת חומה זו.

החילי אבי ספורטס נהרג. חייל שני נעלם, ויש חשש לחייו.

קנאי מוסלמי רץ אמוק ברחובות תל-אביב והרג בסכין אדם קשיש.

קנאי מוסלמי אחר רץ אמוק בירושלים, אחרי תפילה ולייל-שי-מורים במסיגד, הרג בסכין שני קשישים ופצע שלושה.

מומחי-ביטחון שאלו את עצמם השבוע, בראגיה: האם יחול מיפנה באינתיפאדה? האם גובר הלחץ על ההנהגה? ואם ההנהגה אינה נכנעת — האם יש כוחה להשתלט על קנאים בודדים?

מעגל האימה. כאשר נהרגים 500 אנשים, נוצר מישקע עצום של שינאה. לכל הרוג יש מי שפחה — הורים, בנים, אחים, בני-דוד. חלק גדול מן הציבור הערבי גדל במסו-רת של גאולת-ידם.

ככל שמחמיר מעגל-האימה, כן גוברת הקנאות הרתית. קנאות רתית עלולה להביא לאכסטאזה של נקמה, והופכת אדם למתאבד.

המתנחלים, מצידם, שופכים בכוונה שמן על מדורה זו, מתוך חשש שהרגעת-הרוחות עלולה לה-ביא את הנהגת הליכוד ל-מכירת ארץ-ישראל.

יש בשטחים הכבושים כמיות גדולות של נשק חם. גם בערדיו, כל אדם יכול לתפוס סכין ולהרוג.

אם האינתיפאדה תתפוצץ לפתע, עלולה הארץ כולה לטבוע במרחץ דמים, שאת השלכותיו הלאומיות והבינלאומיות אי-אפשר אף לחזות מראש.